

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/1455

af 11. april 2022

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskravet for investeringsselskaber baseret på faste omkostninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 4, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I betragtning af at ikke alle investeringsselskaber er forpligtede til at have et revideret regnskab, bør reglerne for kapitalgrundlagskravet for investeringsselskaber baseret på faste omkostninger give investeringsselskaberne mulighed for også at beregne kravet vedrørende faste omkostninger på grundlag af et ikke-revideret regnskab i tilfælde, hvor investeringsselskaberne ikke er forpligtede til at have et revideret regnskab. Hvis det reviderede regnskab ikke dækker en periode på 12 måneder, bør investeringsselskabet desuden opgive et modsvarende beløb for et helt år for at sikre overensstemmelse med kravet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033.
- (2) Eftersom forskellen mellem brutto- og nettofortjenesten med hensyn til et selskabs finansielle situation udgøres af de faste omkostninger ved selskabets drift, bør det fradrag fra et investeringsselskabs samlede omkostninger, der udgøres af medarbejdernes, direktørernes og partnernes andel af overskuddet, jf. artikel 13, stk. 4, i forordning (EU) 2019/2033, forstås som nettooverskuddet.
- (3) Eftersom udbetaling af personalebonuser og andre vederlag kan udskydes over tid og følge forskellige aftalestrukturer, bør disse personalebonuser og andre vederlag desuden anses for at afhænge af nettooverskuddet, hvis dette ikke vil have nogen indvirkning på selskabets kapitalposition, enten fordi der allerede er foretaget betalinger, eller fordi der ikke er nogen betalingsforpligtelse i tilfælde af manglende nettooverskud.
- (4) Investeringsselskaberne skal medtage tredjeparters faste omkostninger ved beregningen af deres samlede udgifter. Hvis disse omkostninger ikke afholdes fuldt ud på investeringsselskabernes vegne, bør de dog kun indbefatte det beløb, der kan henføres til investeringsselskabet.

⁽¹⁾ EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1.

- (5) Det er ikke alle investeringsselskaber, der benytter International Financial Reporting Standards, og der er forskel på de gældende regnskabsstandarder med hensyn til beregningen af de samlede omkostninger. De poster, som investeringsselskaberne skal trække fra deres samlede udgifter med henblik på at beregne kravet vedrørende faste omkostninger, bør præciseres nærmere tillige med dem, der er fastsat i artikel 13, stk. 4, i forordning (EU) 2019/2033, for at sikre sammenlignelighed i beregningen af kravet vedrørende faste omkostninger.
- (6) I overensstemmelse med de særlige forhold, der gør sig gældende for råvare- og emissionskvoteforhandleres virksomhed, bør råvare- og emissionskvotehandlerne fratække udgifter forbundet med råmaterialer fra de samlede udgifter, der anvendes til at beregne kravet vedrørende faste omkostninger.
- (7) Hvis et investeringsselskab, der er prisstiller, afvikles, ophører det med at levere prisstillestjenester og afholder derfor ikke længere de handelsgebyrer, som det normalt betaler, når det leverer sådanne tjenesteydelser. Følgelig bør disse gebyrer ikke medregnes i de samlede udgifter, der anvendes til at beregne kravet vedrørende faste omkostninger. Samtidig kan prisstilleren i tilfælde af afvikling fortsat føre en fortegnelse over værdipapirer, som den normalt anvender i sine prisstillelsesaktiviteter. Hvis denne fortegnelse elimineres, vil det afføde handelsgebyrer, som skal medregnes i de samlede udgifter, der anvendes til at beregne kravet vedrørende faste omkostninger.
- (8) De faste omkostninger kan udvikle sig i samme tempo som investeringsselskabets aktiviteter og bør i så fald ikke betragtes som væsentlige ændringer, jf. artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) 2019/2033. Der kan imidlertid være omstændigheder, hvor ændringer, såsom nye forretningsmodeller, fusioner eller erhvervelser, kan forekomme og medføre betydelige udsving i de forventede faste omkostninger. Derfor bør der i reglerne for kapitalgrundlagskravet for investeringsselskaber baseret på faste omkostninger fastsættes objektive tærskler baseret på de forventede faste omkostninger med henblik på at præcisere begrebet væsentlig ændring.
- (9) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen efter at have hørt Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.
- (10) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til de reguleringsmæssige tekniske standarder, som denne forordning er baseret på, har analyseret de potentielle omkostninger og fordele og har anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, som er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Beregning af kravet vedrørende faste omkostninger

1. Med henblik på artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033 henviser de »tal, der følger af de gældende regnskabsregler«, til tal fra et investeringsselskabs seneste reviderede årsregnskab efter udlodning af overskud eller fra dets seneste årsregnskab, i tilfælde hvor det pågældende investeringsselskab ikke er forpligtet til at have et revideret regnskab.
2. Hvis investeringsselskabets seneste reviderede regnskab ikke dækker en periode på 12 måneder, dividerer investeringsselskabet beløbene i regnskabet med det antal måneder, som regnskabet dækker, og multiplicerer derefter resultatet med 12, således at der fremkommer et modsvarende beløb for et helt år.
3. Med henblik på artikel 13, stk. 4, litra b), i forordning (EU) 2019/2033 beregnes medarbejdernes, bestyrelsesmedlemmernes og partnernes andel af overskuddet på grundlag af nettooverskuddet.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

4. Med henblik på artikel 13, stk. 4, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2019/2033 anses medarbejderbonusser og andre vederlag for at afhænge af investeringsselskabets nettooverskud i det pågældende år, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) Medarbejderbonusserne og andre vederlag, der skal fratrækkes, er allerede blevet udbetalt til de ansatte i året forud for udbetalingsåret, eller udbetalingen af medarbejderbonusser og andre vederlag til medarbejderne vil ikke have nogen indvirkning på selskabets kapitalposition i det år, hvor udbetalingen finder sted.
- b) Med hensyn til det indeværende år og de kommende år er selskabet ikke forpligtet til at give eller tildele yderligere bonusser eller andre betalinger i form af vederlag, medmindre det opnår et nettooverskud i det pågældende år.

5. Hvis tredjeparter, herunder tilknyttede agenter, har afholdt faste omkostninger på investeringsselskabernes vegne, som ikke allerede er medtaget i de samlede udgifter i det i stk. 1 omhandlede årsregnskab, lægges disse faste omkostninger til investeringsselskabets samlede udgifter. Hvis der foreligger en opdeling af tredjepartens udgifter, lægger et investeringsselskab til det tal, der repræsenterer de samlede udgifter, kun den andel af disse faste omkostninger, der gælder for investeringsselskabet. Hvis en sådan opdeling ikke foreligger, lægger et investeringsselskab kun sin andel af tredjepartens udgifter, sådan som de fremgår af investeringsselskabets forretningsplan, til det tal, der udgør de samlede udgifter.

6. Ud over de fradrag, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, i forordning (EU) 2019/2033, fratrækkes følgende poster også de samlede udgifter, hvis de indgår i de samlede udgifter i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler:

- a) gebyrer, kurtage og andre omkostninger betalt til centrale modparter, børser og andre markedspladser og mellemhandlere med henblik på gennemførelse, registrering eller clearing af transaktioner, men kun hvis de videregives direkte til og opkræves af kunderne. Disse omfatter ikke gebyrer og andre omkostninger, der er nødvendige for at opretholde medlemskab eller på anden måde opfylde finansielle forpligtelser vedrørende tabsdeling over for centrale modparter, børser og andre markedspladser
- b) renter betalt til kunder af kunders penge, hvis der ikke er nogen forpligtelse til at betale sådanne renter
- c) udgifter til skatter, hvis de forfalder i forhold til investeringsselskabets årlige overskud
- d) tab som følge af handel for egen regning med finansielle instrumenter
- e) betalinger i forbindelse med kontraktbaserede aftaler om overførsel af overskud og tab, i henhold til hvilke investeringsselskabet er forpligtet til efter udarbejdelsen af årsregnskabet at overføre sit årsregnskab til moderselskabet
- f) betalinger til midler til dækning af generelle kreditinstituttisici i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1, litra f), i Europa-parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽³⁾
- g) udgifter vedrørende poster, der allerede er fratrukket kapitalgrundlaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Ud over de i første afsnit omhandlede poster kan prisstillere, jf. artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁴⁾, også fratække følgende beløb (A):

$A = B - 4 \times C$, hvor:

B = handelsgebyrer, som prisstilleren har betalt for transaktioner, for hvilke denne leverer prisstillestjenester (beløb pr. år), hvis disse gebyrer ikke er blevet overvæltet direkte på kunderne

⁽³⁾ Europa-parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

C = handelsgebyrer, der ville påløbe ved salg af en værdipapirportefølje svarende til den største daglige slutbeholdning af værdipapirer, som prisstilleren besidder til prisstillelsesformål, i det foregående år.

Artikel 2

Beregning af kravet vedrørende faste omkostninger for råvare- og emissionskvotehandlere

Råvare- og emissionskvotehandlere kan fratække udgifter til råmaterialer i forbindelse med et investeringsselskab, der handler med derivater af den underliggende råvare.

Artikel 3

Begrebet væsentlig ændring

En væsentlig ændring som omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) 2019/2033 anses for at være indtruffet, hvis en af følgende to betingelser er opfyldt:

- a) en ændring — enten en stigning eller et fald — i selskabets forretningsaktivitet medfører en ændring på mindst 30 % i selskabets forventede faste omkostninger for det indeværende år
- b) en ændring — enten en stigning eller et fald — i selskabets forretningsaktivitet medfører ændringer i selskabets kapitalgrundlagskrav på 2 mio. EUR eller derover baseret på de forventede faste omkostninger for det indeværende år.

Artikel 4

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. april 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand